

3. oktober 2013

EM 2013/77, 84 & 85
Kim Kielsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstof-fond, således at det kun vil være muligt at benytte afkastet af den i fonden opspare-de formue.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at frem-sætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstof-fond, således at fonden først igangsættes efter at Inatsisartut for 2. år i træk god-kender et landskasseregnskab, hvori råstofindtægterne i regnskabsåret udgør mere end 10 millioner kroner. Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar året efter, eller på et tidligere tidspunkt efter Naalakkersuisuts bestemmelse. Det nævnte beløb på 10 millioner reguleres i overensstemmelse med stigningen i det generelle pris- og lønindeks på Inatsisartuts finanslov det gældende år.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest ved FM2014 pålæg- ges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5.december 2008 om Grønlands Råstoffond således at Landstingslov om Grønlands Råstoffonds definiti- on af råstofindtægter afsondres fra Selvstyrelovens definitioner af råstofindtægter. Ændringsforslaget bør formuleres således, at det sikres at fysiske aktiver som ek- sempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke medregnes som en råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition. (Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

1.behandling.

I forbindelse med vedtagelserne af de tidligere mineralstrategier og med udsigter til mange indtægter til et eventuelt råstofeventyr blev grundstenen til oprettelse af råstoffonden lagt i 2004, men det var først i 2008 loven blev vedtaget af et enigt Landsting.

Formålet med vedtagelsen af loven om Råstoffonden var på denne baggrund overordnet at sikre, Selvstyrets forhåbentligt kommende råstofindtægter under hensyntagen til den samfundsøkonomiske stabilitet blev anvendt med langsigtede og profitable formål for øje.

Inspiration til forslaget - Råstofloven - havde man hentet ved den norske stats olie og pen- sionsfond.

Et af de vigtigste formål med oprettelse af Råstoffonden er at akkumulere værdier fra rå- stofindtægter, således at kommende generationer også kan høste fordele af værdierne fra undergrunden, der som jo bekendt kun kan udnyttes én gang.

Råstoffonden er derved også et redskab til at sikre en rimelig fordeling af naturgivne goder imellem generationer, ligesom det kun var fondens afkast som skulle anvendes.

Som nævnt var samtlige partier i det daværende Landsting enige om, at Råstoffondens midler skulle være til gavn for kommende generationer, ligesom det også skulle tages hensyn til, at man skulle sikre, at der ikke fandt unødigt og uhæmmet brug af de kommende fondsmidler, hvilket vil kunne føre til en overophedning af økonomien. hvilket kræver en uhyre stærk politisk disciplin at fastholde formålet med Råstoffloven.

Forslagsstiller hentyder, at der i forbindelse med vedtagelsen af Råstoffonden var indicier for, at lovens udformning ikke binder Inatsiartut eller Naalakkersuisut hvilket fremgår af svarnotatet fra daværende Landsstyre, hvilket Siumut og Partii Inuit kun kan give forslagsstilleren ret i denne formodning, idet vi samtidig her skal gøre forslagsstilleren bekendt med, at det til enhver tid siddende Inatsisartut og Naalakkersuisut kan komme med ændringer til loven, hvorefter flertallet eksempelvis kan gå ind for lovændring som fører til, at man anvender fondens midler som ligger ud over og væk fra intentionerne i Råstoffonden, hvorfor det er særdels vigtigt at man til enhver tid udviser den fornødne udgiftsdisciplin uanset hvilken regering som sidder, således at intentionerne og de overordnede retningslinjer med råstoffonden følges til gavn for kommende generationer.

Siumut og Partii Inuit er ikke i tvivl om, at Inatsisartutmedlemmerne vil forsætte med at fastholde disse intentioner som formålet med Råstoffonden har, og er ikke bekymret for, at man uhæmmet vil benytte enhver lejlighed for at anvende de midler som bliver henlagt i Råstoffonden som skal være til gavn for kommende generationer, selvom der er flere faktorer som kan spille ind, herunder presserende behov og interessegrupper i samfundet, som kan virke som en politisk motivator for at forøge de offentlige udgifter.

Siumut og Partii Inuit er dog opmærksomme på at Grønlands Økonomiske Råd anbefaler at der sker en opstramning og præcisering af lov om Grønlands Råstoffond.

Vedr. punkt. 84:

"2. år i træk godkender landskasseregnskaber, hvori råstofindtægterne udgør mere end 10 millioner kroner årligt mv."

Som forslagsstilleren korrekt oplyser, fremsatte det tidligere Naalakkersuisut forslag om at hæve beløbet for Råstoffondens ikrafttræden fra 5 millioner kr. til 75. millioner kr. Men efter særdeles grundig udvalgsbehandling, afgav et ENIGT udvalg deres betænkning hvor det klart fremgik, at man var uenig med Naalakkersuisut om beløbsgrænsens størrelse på 75 millioner kontra udvalgets ønske om en beløbsgrænse 10 millioner. Det daværende udvalg fremsatte i enighed et ændringsforslag hvor beløbsgrænsen for igangsættelse af Råstoffonden blev sat til 10. millioner kr. Dette ændringsforslag fra Erhvervsudvalget på EM12 er grundlaget for forslagsstillers nuværende beslutningsforslag. Det er dog med en snært af ærgrelse, at man må konstatere at vi skal forholde os til denne problematik igen, især når sagen kunne have været afsluttet på EM12. Af grunde som ikke fremstår helt klare ønskede koalitionsmedlemmer i det daværende Erhvervsudvalg at modificere indholdet i betænkningen efter at den var omdelt på EM12. Muligvis for at give et trængt medlem af Naalakkersuisut en politisk håndsrækning. Dette er den korrekte årsag til at omhandlende emne ikke blev færdigbehandlet før udskrivelse af valget og vedtaget under EM 2012, hvilket forslagsstilleren behændigt undlader at fremføre i sin begrundelse.

Siumut og Partii Inuit er dog glad for, at forslagsstiller har forstået sagens alvor og i den anledning har fremkommet med nævnte forslag, muligvis på grund af forslagsstiller ikke ser det som noget positivt, at det nu er den nu siddende regering, som vil kunne anvende op til 75 millioner kr. hvis forslaget i 2012 var blevet vedtaget. Den daværende koalitions forslag om at hæve beløbsgrænsen til 75 millioner stod i skarp kontrast til de intentioner om økonomisk ansvarlighed det daværende Naalakkersuisut havde, da det udarbejdede lov om Grønlands Råstoffond i 2008.

Siumut og Partii Inuit finder det på trods af ovenstående glædeligt, at der kan findes et fælles politisk ståsted om at korrigere beløbsgrænsen for hvornår Råstoffonden igangsættes. Siumut og Partii Inuit tilslutter sig dette beslutningsforslag om, at Inatsisartut for 2. år i træk godkender et landskasseregnskab, hvori råstofindtægterne i regnskabsåret udgør mere end 10 millioner kr. Samt at loven træder i kraft den 1. januar det efterfølgende år, eller eventuelt på et tidligere tidspunkt fastsat af Naalakkersuisut.

Og da vi har behandlet lige præcis dette emne meget grundigt i det tidligere Erhvervsudvalg under EM 2012, ser vi ikke anledning til endnu engang at skulle behandle det i Råstofudvalget. Siumut og Partii Inuit indstiller derfor at punktet uden udvalgsbehandling overgår til 2. behandling.

Vedr. punkt 85:

Råstoffondloven kører nu pt. På 5 år, og derfor kan der være nogle punkter som skal tilpasses – hvilket det tidligere Erhvervsudvalg i Inatsisartut konstaterede i forbindelse med deres behandling af lovgivningen i forbindelse med forslag om ændring af hvornår og hvilket beløb som skulle føre til ikrafttrædelse af lovgivningen.

Siumut og Partii Inuit finder det på sin plads, at det som forslagsstiller hentyder til i sit forslag, at de fysiske aktiver som eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg samt udstyr ikke medregnes som råstofindtægt i henhold til Råstoffondens indtægtsdefinition, da disse aktiver på sigt vil få en faldende værdi på baggrund af drift og vedligehold, som man også fra det tidligere erhvervsudvalg havde konstateret og påpeget.

På denne baggrund kan Siumut og Partii Inuit tilslutte sig forslaget og har ikke andet at knytte af kommentarer, det drejer sig om tekniske justeringer af Råstoffondlovgivningen.

Siumut og Partii Inuit ser frem til en god og konstruktiv debat og takker forslagsstilleren for forslagene.